

er vedtaget. Men jeg vil gerne indrømme, jeg vil gerne erklære mig enig i, at dette Skøn ogsaa efter min Mening ikke i dette Tilfælde er iagttaget. Det forekommer ogsaa mig, at man paa et tidligere Tidspunkt burde have søgt Lovgivningsmagtens Medvirkning til Rettelse af, hvad her har manglet. Jeg gentager gerne positivt som min Anskuelse, at man selvfølgelig fra Ministeriets, fra Administrationens Side maa føle sig overordentlig stærkt ansvarlig for Rigtigheden af de Tal og Beregninger, der forelægges Rigsdagen. Til Gengæld turde jeg maaske udtale Haabet om, at man fra Rigsdagens Side vil være villig til at se Sandheden i Øjnene, saaledes at man ikke modtager Tal, som ifølge deres Natur maa være store, med alt for stor Kritik over, at de ogsaa er store.

Med Hensyn til Jernbaneraadet vil jeg gerne udtale overfor den ærede Ordfører (Ejsing), at den Sætning, som han citerede: „Naar Jernbaneraadet er etableret, ønsker ingen mere end jeg at drage fuld Nytte af dets Tilstedeværelse“, maaske rettere burde have været udtrykt: „Eftersom Jernbaneraadet nu er etableret“ o. s. v. Den ærede Ordfører vil maaske erindre, at jeg ikke var nogen ubetinget Tilhænger af, at Jernbaneraadet skulde bringes til Eksistens, man da vi blev enige om at bringe det til Eksistens, er det min Mening, at man bør drage den yderste Nytte af dets Tilstedeværelse. Som den ærede Ordfører ved, er Jernbaneraadet etableret, idet samtlige Medlemmer og Formanden er valgt. Det er ikke traadt i Virksomhed, fordi de Spørgsmaal, som det vilde være naturligt for Jernbaneraadet at begynde sin Virksomhed med, endnu ikke foreligger paa en saadan Maade, at de har kunnet gives Jernbaneraadet til Behandling. Naar den ærede Ordfører siger: Vi har læst i Bladene, saa er det altsaa noget, som Bladene alene er ansvarlige for. Selvfølgelig finder der Overvejelser og Forhandlinger Sted med Hensyn til den fremtidige Ordning indenfor Statsbanernes Styrelse, og det er nok muligt, at et og andet om disse Arbejder og Forberedelser siver ud, men intet vil blive afgjort eller foregrebet i saa Henseende, før Jernbaneraadet har haft Lejlighed til at udtale sig om Sagen. Naar den ærede Ordfører i den Anledning bemærkede, at Bladene ikke altid er saa paalidelige, tror jeg ikke, at Forholdet er det, men netop det, at Bladene er saa omhyggelige for, at ingen Begivenhed ikke tidnok skal komme til deres Læseseres Kundskab. Man ser undertiden, at de i deres store Omhu foregriber Begivenhederne for

ikke at risikere det, som synes dem det værste: at komme for sent.

Med Hensyn til Forholdene paa Frederiksberg kan jeg slutte mig til de Ønsker, der fra alle Sider er udtalte om at stille Frederiksberg saa gunstigt, som det overhovedet er muligt i Fremtiden. Den Kommission, jeg har nedsat for at naa til fuld Klarhed over, i hvilket Omfang disse Ønsker kan imødekommes, har ikke afsluttet sit Arbejde. Det er ikke blot saaledes, som det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen) udtalte, at Kommissionens Arbejde ikke foreligger officielt; men det er heller ikke afsluttet, thi der maa foreligge Beregninger med Hensyn til de Foranstaltninger, Kommissionen eventuelt vil foreslaa, Beregninger, der maa være saa paalidelige, at de tør forelægges Rigsdagen, inden Afgørelse træffes. Det er imidlertid mit Haab, at der af Kommissionens Arbejde vil komme til at foreligge et Resultat, som kan vinde Rigsdagens Bifald og samtidig tjene til fuld Opfyldelse af, hvad Frederiksberg for Tiden ønsker.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Tvede) har i Forening med flere ærede Medlemmer stillet et Ændringsforslag om en Merbevilling af 35,000 Kr. til Anlæg af en særlig Rejsegodsekspektion ved Frederiksborggade-Stationen. Naar det ærede Medlem henviser til et Udtryk, som er anvendt i Generaldirektionens Skrivelse, om, at denne Indretning af en Rejsegodsekspektion vil være til Ulempe for Statsbanerne, og opfatter det saaledes, at dermed menes Statsbanerne som Institution i Mod-sætning til Publikum, er det ikke rigtigt opfattet. Det ærede Medlem har ganske Ret i, at Statsbanerne er til for Publikums Skyld, og der gives ikke nogen Ulempe i og for sig for Statsbanerne. Naar der altsaa tales om en Ulempe for Statsbanerne, menes en Ulempe for Publikum, der menes, at det er en Ulempe for Statsbanerne i deres Betjening af Publikum, der menes dermed, at den Tilfredsstillelse, som Indretningen af en Rejsegods-Ekspektion vilde kunne være for en meget ringe Part af Publikum, vilde være en stor Ulempe for den langt overvejende Del af det Publikum, som skal benytte Banen og den paagældende Station. Saaledes er Forholdet jo dog, at kun et forsvindende Antal af de rejsende, som kommer til at benytte Frederiksborggade-Stationen, vil have Grund til at benytte sig af en Rejsegods-Ekspektion. Jeg skulde imidlertid gerne have fulgt det ærede Medlems Ønske i saa Henseende, hvis ikke Pladsforholdene paa denne Station var saa